

Sygn. akt IV KK 103/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **K. J.**

skazanego z art. 209 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 13 maja 2014 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 5 grudnia 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 22 sierpnia 2013 r.

**uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 sierpnia 2013 r. i umarza
postępowanie, zaś kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2013 r., Sąd Rejonowy w Ż. uznał oskarżonego K. J. za winnego tego, że okresie od stycznia 2011 r. do maja 2011 r. oraz od lipca 2011 r. do listopada 2011 r. w R., uporczywie uchylał się od ciążącego na nim z mocy ustawy obowiązku opieki nad M. i A. J. poprzez niełożenie na ich utrzymanie, czym naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 209 § 1 k.k. skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji oskarżonego, Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 5 grudnia 2013 roku, wniesionego środka odwoławczego nie uwzględnił, uznając apelację za oczywiście bezzasadną i utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Wyrok ten zaskarżył kasacją na korzyść skazanego Prokurator Generalny, podnosząc rażące naruszenie prawa procesowego mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 sierpnia 2013 r., sygn. akt ... 508/13, i utrzymaniu go w mocy, pomimo, że orzeczeniem tym K. J. został skazany za czyn, za który został już prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt ... 857/12, co stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w Ż. oraz o umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Istotnie, wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 sierpnia 2013 r., sygn. akt ... 508/13, przypisano skazanemu K. J. czyn polegający na uchylaniu się od obowiązku alimentacyjnego względem M. i A. J. w okresie od stycznia 2011 r. do maja 2011 r. oraz od lipca 2011 r. do listopada 2011 r. Tymczasem wobec tego samego skazanego zapadł uprzednio prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt ... 857/12, przypisujący mu popełnienie tego samego czynu względem tych samych pokrzywdzonych, w tym samym czasie i miejscu. Ze względu na niewątpliwą identyczność czynów przypisanych w obu

przywołanych wyrokach Sądu Rejonowego w Ż., wyrok późniejszy, tj. wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 sierpnia 2013 r., sygn. akt ... 508/13, jako zapadły po uprawomocnieniu się wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt ... 857/12, obciążony jest wadą powagi rzeczy osądzonej, będącą bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Dodać warto, że Sąd ten, mimo zasięgnięcia danych o karalności K. J., nie miał w czasie orzekania wiedzy o uprzednio wydanym prawomocnym wyroku, a fakt ten odkryty został dopiero na etapie sporządzania uzasadnienia wyroku.

Niestety Sąd Okręgowy w B., dokonujący kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 sierpnia 2013 r., nie dostrzegł tej poważnej wady postępowania. Uchybienie to jest tym bardziej rażące, że Sąd Rejonowy w Ż. na s. 12-13 uzasadnienia wyroku z dnia 22 sierpnia 2013 r. szczegółowo opisał omawiane uchybienie podając okoliczności jego wystąpienia i ujawnienia.

Zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w przypadku wystąpienia wady *rei iudicatae* sąd odwoławczy powinien uchylić zaskarżone orzeczenie niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Mimo to Sąd Okręgowy utrzymał wadliwy wyrok w mocy i na tym polega uchybienie, które jest podstawą uwzględnienia kasacji. Niezbędne okazało się uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 22 sierpnia 2013 r. oraz o umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.